

Много те чакахъ на Въведение Богородично; изгледаха ми се очитѣ. Защо не додешъ? — Знамъ, че сега е време да се возятъ дърва отъ корията. Намѣри единъ день и за мене. Като си спомнямъ, че сега превозвате дървата — да знаешъ колко жаля за туй хубаво време. . . Колко е хубаво кога се влезе въ корията съ колата да се товарятъ дърва. . .

. . . Гледай, гледай, — се чудѣше стареца какъ си спомня за возидбата на дървата и за чучурчето въ дола, дето товаримъ колата и за миризмата на разцѣпенитѣ дънери и за зелената папратъ изъ корията...

Старецътъ си спомни, че Павелъ наистина много се радваше по возидба на дърва. И че като натоварѣха колата, той избираше мѣсто до чучурчето,